

Hozzád jövünk, Uram

Em Am H⁷ Em

1. Hoz-zád jö-vünk, U-ram, ó se-gíts, Ne szól-jon I-géd hi-á-
A szí-vünk oly sö-tét, ó se-gíts, É-lesz-sze I-géd vi-lá-

G D Am

ba! Áldd meg, ó U-ram, ez é-ne-künk, Le-gyen job-ban Ti-éd
ga.

Em C Am H⁷ Em

é-le-tünk, Ne szól-jon I-géd hi-á- ba, Ne szól-jon I-géd hi-á- ba!

2. A fülünk Igédre nem figyel, Lábunkkal járunk a sárba'. Vágyaink szakítanak Tőled el, Nem fénylik mécsünk világa. Ó Uram, templomod hadd legyen, A szívünk megszentelt hely legyen! Ne szóljon Igéd hiába! Ne szóljon Igéd hiába!

3. Ajkunkon hazugság bélyege, Megrontott életünk átka. Hogy állunk elődbe így, Uram, Naponként Téged imádva?! Nyisd meg a szemünk, hogy láthassunk! Szenteld meg ajkunk, hogy áldhassunk! Ne szóljon Igéd hiába! Ne szóljon Igéd hiába!

4. A szívünk összetört, ó Uram, Itt állunk Előtted gyászba'. A mélyből hozd ki az életünk, Ne szóljon Igéd hiába! Áldd meg Igédet, hogy érthessük, Dicsőségedre, hogy élhessünk. Ne szóljon Igéd hiába! Ne szóljon Igéd hiába!